

Cele mai strînse legături le-a avut Bogdan cu fostul său profesor, Lucian Malinowski, de la care ni s-au păstrat în corespondența slavă inedită a lui Ioan Bogdan citeva scrisori pătrunse de mișcătoare și sinceră prietenie, tonul lor dovedind că între profesorul polon și elevul său român se stabiliseră relații mult mai apropiate chiar decît cordialele legături dintre Vatroslav Jagić și slavistul nostru, elev al său.

Scrisorile — în număr de trei — ce ni s-au păstrat de la Lucian Malinowski, ca și cele două trimise de Iosef Korzeniowski, reflectă o strînsă colaborare științifică între tinăra slavistică romînă și slavistica polonă de mai veche tradiție.

Prima scrisoare a lui L. Malinowski e trimisă din Cracovia, la 16 iunie 1891. În ea, după o serie de amănunte de ordin personal și familial, Malinowski îl înștiințează pe Bogdan că-i va trimite două lucrări filologice, una a lui Antoni Kalina, iar cealaltă a sa ¹⁵, și-l invită să vină la Zakopane, unde, de altfel, slavistul român știm că își petrecuse o parte din vacanță cu un an înainte.

Peste două luni, în 14 august 1891, fostul său profesor îi scrie din nou, de data aceasta din Zakopane, unde slavistul polon sosise în ziua de 2 august. Malinowski îi descrie viața în vilegiatură la Zakopane, starea timpului, transformările făcute în stațiune, amintește de cunoscuții de acolo ai lui Bogdan și în partea a doua a scrisorii sale trece la chestiuni de ordin științific. Tocmai această parte este importantă pentru istoria slavisticii, ca una care ne arată, pe de o parte, grija pe care o punea Malinowski în a se informa cît mai mult cu privire la problema studiată, iar pe de altă parte ea relevă un moment de colaborare științifică romîno-polonă în ultimul deceniu al secolului al XIX-lea.

Lucian Malinowski îl informează pe Ioan Bogdan că lucrează la lămurirea citorva expresii populare polone, pe care le-a întîlnit în cartea lui Miklosich-Kaluźniacki, *Ueber die Wanderungen der Rumunen in den Dalmatinischen Alpen und den Karpathen* ¹⁶, pe care o caracterizează drept « o adunătură de articole disparate, fără legătură organică, fără ordine și fără formă ». Amintește apoi cîteva urme toponimice, care atestă prezența romînilor în regiunile Cieszyn, Podhale și Zakopane, ca: Wołoszyn, Măgura, Strązyska, adică locul unde se află străgi (*strąga*, ucr. *strunka* din rom. *strungă*). Cere, în fine, lui I. Bogdan să-i dea informații cu privire la un bun dicționar român, citînd el însuși dicționarele lui Laurian-Massim, Pisone și Pontbriant, pe care le-a aflat amintite la Miklosich-Kaluźniacki ¹⁷.

Scrisoarea următoare de la Malinowski este trimisă tot din Zakopane, la 23 august 1891. Neprimind nici un răspuns la scrisoarea precedentă, slavistul polon presupune că Ioan Bogdan nu se află la Brașov și reînnoiește rugămintea de a-i recomanda un bun dicționar român. Totodată el se interesează de jubileul pe care și-l serbează prof. Jagić, lucru de care a aflat din gazete ¹⁸.

Schița legăturilor științifice dintre Ioan Bogdan și slavistica polonă se poate completa cu relațiile dintre el și bibliograful polon I. Korzeniowski.

¹⁵ Vezi Anexa nr. 1.

¹⁶ Separatabdruck aus dem XXX. Bande der « *Denkschriften der philosophisch-historischen Classe der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften* », Wien, 1879, 66 p.

¹⁷ Vezi Anexa nr. 2.

¹⁸ Vezi Anexa nr. 3.